

ה"ט 16766/06/23 - רון גונן נגד ראמי ח'מיס

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ה"ט 16766-06-23 גונן נ' ח'מיס

לפני: כבוד השופט רון גולדשטיין

המבקש:

רון גונן

נגד

ראמי ח'מיס

המשיב

עו"ד שאול ציוני

בשם המבקש:

עו"ד עמוס ון-אמדן

בשם המשיב:

החלטה

1. לפניי בקשת המשיב, לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: **חוק בתי המשפט**), לתיקון "טעות סופר" במובן סעיף 81(א) לחוק הנ"ל, שנפלה לטענתו בהחלטה מיום 2.7.2023 (להלן: **הבקשה לתיקון טעות**).

המבקש מתנגד לבקשה.

2. ברקע הדברים אציין כי בהליך דנן הוגשה ביום 7.6.2023 בקשה למתן צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: **החוק**). איני רואה צורך להידרש לפרטי הבקשה, כמו גם לכל מרכיבי ההכרעה בה, המפורטים כולם בהחלטה מיום 2.7.2023. לענייננו חשוב לצין כי ביום 7.6.2023 ניתן צו ארעי "**האוסר על המשיב ליצור כל קשר עם המבקש, במישרין ובעקיפין, באופן פיזי ובאופן שאינו פיזי**" (להלן: **הצו הארעי**). בהמשך התקיימו שני דיונים בבקשה במעמד הצדדים ובאי-כוחם (ביום 14.6.2023 וביום 20.6.2023). ביום 2.7.2023 ניתנה החלטה מנומקת אשר הכריעה בבקשה, ואשר במסגרתה הוחלט לקבל את הבקשה באופן חלקי. בהחלטה נקבע בין היתר, בפסקה 8, כי:

"ניתן בזאת צו האוסר על המשיב לפנות למבקש במישרין או בעקיפין, ולאיים עליו בכתב או בעל פה באמצעי אלקטרוני כלשהו, למעט באמצעות באי כוחם של הצדדים. לצורך עניין זה משלוח הודעות קוליות ומסרונים כמוהם כיצירת קשר. כן ניתן בזאת צו האוסר על המשיב להימצא במרחק של 50 מטר מהמבקש, מביתו, מרכבו וממקום עבודתו. מובהר, כי אין באיסור האמור כדי למנוע מהמשיב נוכחות בתוך אולם בית המשפט (ככל שנוכחות כזו מותרת על-פי כל דין ובכפוף לכל דין), כאשר ככל שלא ניתן לקיים את מגבלת המרחק הנזכרת בסעיף 2 לעיל בתוך אולם בית המשפט, על המשיב להימצא במרחק הרב ביותר האפשרי מהמבקש בתוך האולם. הכל בכפוף לשיקול דעתו של המותב שישב בדין בהליכים שבהם יימצאו שני הצדדים באולם אשר רשאי כמובן בהתאם לשיקול דעתו להורות על הימצאותו או-הימצאותו של כל גורם באולם בית המשפט."

עמוד 1

כן נקבע בפיסקה 9 להחלטה כי "צו זה יעמוד בתוקף למשך שישה חודשים מהיום".

3. בו ביום הגיש המשיב את הבקשה לתיקון טעות. לטענתו, הקביעה שבסעיף 9 להחלטה שלפיה הצו יעמוד בתוקף "למשך שישה חודשים מהיום", אינה מתיישבת עם הוראת סעיף 6 לחוק שלפיה [ההדגשה הוספה - ר' ג']:

"6. **תוקפו של צו מניעת הטרדה מאיימת לא יעלה על שישה חודשים**; בית המשפט רשאי להאריך ולחזור ולהאריך את תוקפו של הצו, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שנה, ואולם מנימוקים מיוחדים שיפורטו בהחלטתו, רשאי הוא להאריך ולחזור ולהאריך את תוקפו של הצו לתקופה כוללת שלא תעלה על שנתיים".

לשיטת המשיב, בהתאם לסעיף 6 לחוק, משניתן צו ארעי ביום 7.6.2023, הרי שניתן היה לתת צו לתקופה כוללת של שישה חודשים מאותו מועד ולא ממועד ההחלטה לאחר שהתקיים דיון במעמד שני הצדדים. בהקשר זה מפנה המשיב להחלטת בית המשפט המחוזי בע"א (מחוזי - נצרת) 33730-03-23 **חמיס נ' לופט** (12.6.2023), שם קבע בית המשפט המחוזי, בין היתר, במישור העקרוני, כי "תקופת ששת החודשים הראשונה, כוללת את הצו שניתן במעמד צד אחד".

4. המבקש מצידו מתנגד לבקש לתיקון טעות. לשיטתו, לא נפלה כל "טעות" בהחלטה ולכל היותר מדובר בטעות ערעוריות מובהקות במסווה של בקשה לתיקון טעויות סופר. לגופו של עניין מצוין המבקש, כי יש לבחון את המועדים שבהם הצו יעמוד לתוקף אף בראי סעיף 7(ג) לחוק, הקובע כי מקום בו נקבע דיון במעמד שני הצדדים בבקשה למתן צו לפי החוק, כי אז "רשאי בית המשפט להאריך את תוקפו של הצו, לבטלו או להכניס בו שינויים, אף אם מי שמחויב בצו לא התייצב לדיון".

5. שקלתי את טענות הצדדים ובאתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. בהחלטה מיום 2.7.2023 לא נפלה כל טעות במובן סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט ("טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה"). בהחלטה נקבע מפורשות כי הצו יעמוד בתוקף "למשך שישה חודשים מהיום", ולא נפלה בקביעה זו שבהחלטה כל טעות סופר. טענות המשיב הן לכל היותר טענות ערעוריות מובהקות.

6. אציין, כי לשיטתי אף לא נפלה כל טעות בהחלטה, גם שאינה טעות סופר. ער אני לקביעתו של בית המשפט המחוזי בנצרת בעניין חמיס הנזכר לעיל, ושעליה הסתמך המשיב בבקשתו. ברם בענייננו ישנם שני נתונים המלמדים בהצטברם, כי לא נפל פגם בקביעה כי הצו שניתן בהחלטה מיום 2.7.2023 יעמוד בתוקף במשך שישה חודשים ממועד מתן החלטה זו (ולא ממועד מתן הצו הארעי): **ראשית**, משך הזמן שחלף ממועד מתן הצו הארעי (7.6.2023), עד למועד מתן ההחלטה מיום 2.7.2023, הינו ממושך (הוא נבע בין היתר מכך שהתקיימו בהליך זה שני דיונים, הראשון עוד ביום 14.6.2023, והשני - ביום 20.6.2023). **שנית**, הצו שניתן בהחלטה מיום 2.7.2023 הינו צו רחב מזה שניתן בצו הארעי. כך, בעוד שבצו הארעי נקבע כי נאסר על המשיב "ליצור כל קשר עם המבקש, במישורין ובעקיפין, באופן פיזי ובאופן שאינו פיזי", הרי שבהחלטה מיום 2.7.2023 הורחב הצו ונקבע בין היתר, גם כי חל איסור על המשיב "להימצא במרחק של 50 מטר מהמבקש, מביתו, מרכבו וממקום עבודתו" (בכפוף לתנאים הנוספים שנקבעו בצו). לכן,

בהקשר זה, מקובלת עלי עמדת המבקש, כי מדובר בצו שבמסגרתו עשה בית המשפט שימוש בסמכותו לפי סעיף 7(ג) לחוק המאפשר לבית המשפט, לאחר שקיים דיון בבקשה למתן צו לפי החוק "**להאריך את תוקפו של הצו**", לבטלו או **להכניס בו שינויים**" [ההדגשות שלי - ר' ג'].
7. מכל מקום, הדברים בפיסקה 6 הנ"ל נאמרו למעלה מן הצורך שכן כך או אחרת, לא נפלה "טעות" בהחלטה מיום 2.7.2023 במשמעות סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשפ"ג, 08 יולי 2023, בהעדר הצדדים.